

Encyklopedia Solidarności

<https://encysol.pl/es/encyklopedia/biogramy/15903,Gawlik-Radoslaw.html>
2023-03-30, 12:27

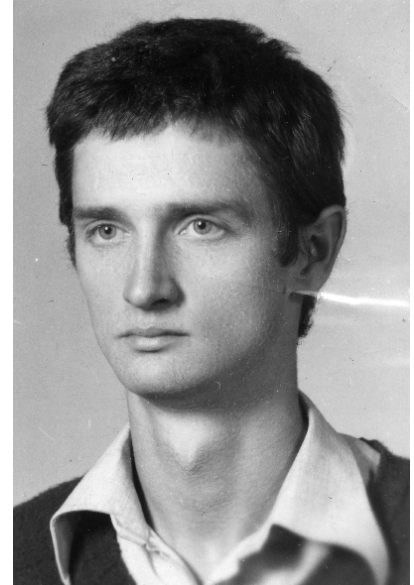
Gawlik Radosław

Radosław Gawlik, ur. 23 VIII 1957 we Wrocławiu. Absolwent Wyższej Szkoły Transportu i Łączności w Żylinie (Czechosłowacja), Wydz. Eksploatacji i Ekonomii (1981).

1976–1980 w SZSP, 1977–1978 sekretarz Rady Ośrodka Studentów Polskich w WSTiŁ.

We IX 1980 organizator wiecu w Ośrodku Studentów Polskich w Żylinie, popierającego przemiany w Polsce, na którym oddał legitymację SZSP; autor artykułu o sytuacji w Polsce w polskim „Biuletynie Studenckim” tamże.

1982–1983 zasadnicza służba wojskowa, 1983–1987 nauczyciel w SP nr 79 i SP nr 22 we Wrocławiu. 1983–1989 organizator skrzynek kolportażowych, kolporter podziemnych pism, m.in. „Tygodnik Mazowsze”, „Z Dnia na Dzień”, „Solidarność Walcząca”, „Zero”, „Region”, „WiPek”, „A Cappella” oraz ulotek Ruchu WiP; udostępniał lokal na przechowywanie podziemnych wydawnictw czeskich i słowackich oraz bibliotekę działającą w ramach Solidarności Polsko-Czechosłowackiej. 1985–1986 współpracownik redakcji podziemnego pisma „Zero”. 1986–1989 uczestnik Ruchu WiP, organizator i uczestnik akcji ulotkowych, „kanapkowych”, sittingów, malowania haseł na murach oraz in. form protestów ulicznych, m.in. po katastrofie w Czarnobylu (m.in. 2 i 9 V 1986), marszów ws. zamknięcia Huty Siechnice (XI 1986 – 1989), akcji w obronie więźniów sumienia i politycznych, m.in. Sławomira Dutkiewicza i Kornela Morawieckiego (3 X 1986 w Warszawie, 29 X 1986, 28 X 1987, 29 II 1988 we Wrocławiu); uczestnik protestów przeciwko budowie elektrowni jądrowej w Żarnowcu (m.in. 29 II 1988). W 1987 redaktor i drukarz podziemnych ekologicznych pism „Tytuł Później”, „Ściek”, 1987–1988 współpracownik redakcji „Co Było”. 1987–1988 uczestnik głódówek Ruchu WiP w obronie aresztowanych za odmowę

Gawlik Radosław Jakub 354 1.jpg

Miejsce urodzenia Wrocław

Data urodzenia 23-08-1957

służby wojskowej w Bydgoszczy (IX 1987) i we Wrocławiu (V 1988). 12 IX 1987 uczestnik akcji Solidarności Polsko-Czechosłowackiej w Karkonoszach. XII 1987 – 1989 członek RKW Dolny Śląsk, autor w podziemnym piśmie „Region”. 1986–1989 wielokrotnie zatrzymywany, przesłuchiwany, poddawany rewizjom, karany grzywnami przez kolegia ds. wykroczeń (m.in. 5 XI 1987, 2 III 1988). W 1987 zwolniony z pracy, do 1989 prace dorywcze jako szklarz, malarz i murarz. 20 IV 1988 ukarany przez Kolegium ds. Wykroczeń przy Naczelniku Dzielnicy Wrocław-Stare Miasto grzywną za udział w nielegalnej manifestacji oraz przez Kolegium ds. Wykroczeń przy Naczelniku Dzielnicy Wrocław-Fabryczna 60 dniami aresztu za uporczywe uchylanie się od płacenia grzywien i podjęcia pracy; osadzony w ZK we Wrocławiu; 10 V Kolegium II instancji przy Prezydencie Miasta Wrocławia orzekło przerwę w odbywaniu kary. 26–28 II 1988 prelegent międzynarodowego seminarium ekologicznego *Solidarni wobec zagrożenia* w Gliwicach. 13 IV 1988 – jesień 1989 współkoordynator akcji Patronat, polegającej na opiece nad więźniami politycznymi w Czechosłowacji i Polsce. 10 VII 1988 sygnatariusz Deklaracji Solidarności Polsko-Czechosłowackiej na Śnieżniku; w 1988 uczestnik protestów w obronie prześladowanych działaczy praw człowieka w Czechosłowacji i Rumunii (m.in. 15 XI 1988 we Wrocławiu); od XI 1988 – 1989 członek Klubu Więźnia Granic.

W II – IV 1989 uczestnik obrad okrągłego stołu w podzespole ds. ekologii. IV – VI 1989 członek KO we Wrocławiu. 1989–2001 poseł RP z list KO/UD/UW. 1990–2004 w ROAD/UD/UW. XI 1997 – VI 2000 sekretarz stanu w Ministerstwie Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa/Ministerstwie Środowiska; od 2001 prezes Stowarzyszenia Eko-Unia we Wrocławiu, 2002–2003 przew. Związku Stowarzyszeń Polska Zielona Sieć w Krakowie, 2004–2008 przedstawiciel organizacji ekologicznych w Komitetach Monitorujących Rolny Sektorowy Program Operacyjny oraz Program Rozwoju Obszarów Wiejskich, odpowiedzialny za ekologię i ochronę przyrody. Od 2004 w Partii Zieloni 2004 (XII 2011–2013 współprzew., od III 2013 członek Rady Krajowej). 2007–2013 reprezentował organizację społeczne w Komitecie Monitorującym Program

Operacyjny Infrastruktura i Środowisko.

Odnaczony Krzyżem Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski
(2011).

Ewa Chabros

[Region Dolny Śląsk, Wrocław](#)

[Poprzedni](#)
[Następny](#)

[Zgłoś błąd lub potrzebę uzupełnienia](#)